

Harlinn

1. Jæg kynntist ungar kosli honu
- skotnum
með hennar föla, skölliðnum og
lotnum,
á ennissinum öldungu lesa
matti
um allt það bál, er heimur sásast
átti.

2. Og þú ljek þros um þessa fölu
vanga,
sem þrautum listu eplis meðu
stranga
og heilsa nam þann hlýrri vinnu.
mundu
og þann vor glætur nor þvi hverja
stundu.

3. Jég sagði við hann: „ Góði gamli
maður
sem getur allaf verið svo glaður,
ó segðu mér hvað sinnisó þjús
veitir,
jég sji þú aldrei skapi þínu bryti.“

4. „Jég segi engum af sögu mína,
en ör og hrukur boráttuna,
syna
því allis brugðust áskur minna
drauma
og um mig ljúk sífellt kaldir
strauma.“

5. „ Þó hveð jég engum næpran norra
galdur,
þó nett mig hafi stormur lívans
kaldur,
jég hafði ei sök á heimsins vana
notum.“

og hjelt mér aldrei vel á rjettum
fötum.

6. Jég batt ei mína bagga eins og
hinn,
því brugðust jafnan þessir þau
vini
og allis sögðu: allt er hjá þjús
galið
þín ásköpt, þau geta menn ei
falið.

7. En ekk er þó, sem aldrei hef jég
gladað
því eina, sem að líf mitt hefur
batað
mínum ungi vin jég er við dauða þínum
því allaf bjó í hjarta mínu
þríun!
Tóko

Notkvað bunda- og bejarisur
epti Tomas Jónsenu (Epti minni)

Ljótin sefna minn til manns
muna vakinn glöðum.
Þjóðin nefni nafnið hans
nú á Þrakastöðum

Skimnis glöður skrapinu
skreyttur gáfa ljósi.
Rimna fest í flivtölu
fimmt á gupubrósi.

Framb.

Notkvað um úppfærslu
barna

Það mun nú öllum kunnugt orðið,
þannværu N. d. alþingis í sumari
um úppfærslu barna. Telja má
líka rétt, að það þannværu sé
þegar orðið að lögum (1. jan. 1908) með
litlem eða engum breytingum, eða
verð lög í nánustu framtíð.

En með lögum þessum eru ein
gildi minni: Vonungsbref 2. júlí
1790 um úppfærslu barna, og lög
9. janúar 1880 um úppfærslu
barna í skrift og reikningi.

Þal breytingar í þessum efni
eru þær:

Fyrst það, að úppfærslu ung-
menninga ^{þess} undanferning á að sjötta
meiri styrks af hálfu hins opinbera,
— Og í árnslagi á að gera þess

meiri kröfju til kunnáttu barna
fyrir þeirri þessu verid þessu.

En fyrir þessu síðara átrid
á upp þessu þessu að líta sérstök
efnir þessu þessu og yfirþessu
er þessu mála.

Það er þessu óstær, að þessu,
sem eiga að líta þessu þessu löj-
um, geri sér þessu þessu þessu
þessu þessu þessu þessu þessu
anna á að vera þessu þessu, en þessu
þessu verid, á þessu þessu.

Þessu með þessu löjnum er á þessu þessu
þessu þessu þessu, eða þessu þessu
þessu þessu, að eiga er þessu þessu
um að vel þessu að þessu þessu
þessu þessu.

Þessu þessu óska eiga, að þessu þessu
þessu þessu þessu — að þessu þessu
þessu þessu þessu — þessu þessu
þessu þessu þessu þessu að þessu
þessu þessu þessu þessu.

Þessu þessu þessu þessu þessu
þessu þessu þessu:

Þessu þessu 1. og 2. gr. þessu.
eiga þessu þessu að þessu þessu
þessu þessu þessu 10 ára þessu.
Þessu þessu þessu þessu þessu
þessu þessu þessu þessu þessu.

En þessu þessu, sem er þessu
14 ára, á að þessu þessu:

1. Að þessu þessu þessu og
þessu þessu og þessu þessu
þessu þessu, er þessu þessu; þessu þessu
og þessu þessu þessu þessu þessu
þessu, sem þessu þessu vel, þessu þessu
þessu þessu þessu og þessu þessu;
þessu þessu þessu þessu þessu
þessu þessu, einka þessu þessu, er þessu
þessu á þessu þessu, og þessu
þessu þessu þessu þessu þessu;
þessu þessu þessu og þessu þessu
þessu, og þessu þessu þessu þessu
þessu á þessu þessu.

2. Ad skrifa lesilega og tæmlega
snarhönd.

3. Í kristnum fræðum þess, sem
heimfar er eða heimfar kann
að verða, að börnin þessu í
þeirri grein til þeirringar.

4. Þjórar höfundgreinar reitnings
með heilum tölum og brotum og
geta notað þær til þess að leypa
úr andveldum dæmum, sem þarna
þynir í daglegu lífi, meðal annars
til þess að reitna flatanmál,
og rúmmál einfaldustu hluta,
það skal og vera leitid í þri, eða
reitna með lágum tölum í
lungum.

5. Ad nota landabréf; það skal og
hafa nokkra þættir á nættum
Íslands og alvinnuvegum fjórar
vorrar, þessja legu helstu landa
í Norðurlögum og vita þverm
álfur liggja á smettum.

6. Notkun einföld sönglög,
virkum við íslenskt stjandarlög.
Sú þessa, er svo hlottast, að
börn, 10-14 ára að aldri, er
satt geta fasta skála, aðlist þá
fræðu í landafræði, sögu Íslands,
nættumfræði og öðrum greinum,
sem fjúrnstjórn kann að verða
með reglugerðum skólanna.

Þessfræm þetta:

Þessu má kristindómfræðu í
farastólum og fjúrn skólum, og
fræðuáreyn eða skólareyn
helur það heppilegt.

Tökum úr þessu líd afurðid
til allingemar:

Þessu lídur innibindur 5 atviti.

Ad börnin sigi að geta lesid mótur-
málið skýrt og áheyrilega, er súsi
rýtt, og sigi helstur að gera
skriflega grein fjúrn þri, er það les,
er að gera það nokkurn vegina

ritrillu og mallyftalanot, er til og
missils eftast og er alveg rítt
vendi þú fullkomlega fylgt. Þú
áður leyft álit og þessu lídu
se réttmatur, og að hafi veri að
fullnægja þonnum.

þú er áður við 3. lídum tem
og vilthi segja stóttur ord.

Mér er að risu stóttu kunnugt
um hvað heintad þann að vanda
að bóssin þunni í krístrum
fróðum til þerriingar. Þen þu
einsynda mér, að þú vandi lítt
og þú er rítt, þ. e., að þann þunni
þver og bíblíu sögur stóttur. veginn.

Þen þu er aftur á móti í engum
efa um þú, að barnalærdómnum
þyngfti stótturlega að bregta
eintum þerinn, frásögnum bíbl.
vundur ándvitar stóttu bregft.

Þu er stóttur allum
þunni lærdómi. Hann reynir

aldrei vel. Hann er meðal þess
venja menni, að stóttu stóttur
þunni lærdóm á þessu að stóttu
þú sem lærd er eða þetta þú
í samband við daglega lífi.

Mér þu sjá verkin.

þú er kunnugur um þú þunni
að segja, hvað stóttur unglíngum
er óljúft að læra þerinn. Þen þu
lærdómnum vandi stóttu óljúft að
læra og læra þetta þerinn, er eiga
að þenna þerinn þunni sama
þerinn að stóttu. Þú of þerinn
þerinn á að vanda að stóttur
vennlega gagna þerinn þerinn
þerinn, þú þerinn þú að þú
áþuga á stóttu þerinn, er þú læs;
þú þerinn að geta þerinn þerinn
þerinn þerinn; þú þerinn að þerinn
áþuga þerinn í þerinn þerinn
þerinn.

Eg vísun, að rísum, að þver
þor, er bóm nema til þemningar,
se í ranninni fagnar sidan —
lærdómur, en hann er samt
sem áður þur þula, þarf
annan þing ef hann á að
þesta völu lýja bómum.

Biblíusögur, sem bómur
lesa, eru frændi og sjálfsgæðar.
En þer eru margar afvarnar
skilningi óþrotaðna barna. Það
vantar, að sögunum fylgi sutt
og greinileg útskýring á þriðningi
sigi að skilja þer jafnframt
fögrum og góðum ríðalærdómum.

Eg held að og megi fyllgja,
að það er mjög misjafnt þverning
bómur leida þugum að sögunum
í biblí. Sum þrjú sögunum alls
skili; önnur láta sér þer í
létta ríðni liggja; þriðji þrjú
þeim bómstafliga fyrst, en

reita þeim svo eftir sögunum á.

En þetta er háskalegt, og
rídasti flammurinn getur eins orðið
fyrstur til vandrúna og þing,
þegar sögunar eru lesnar á
skilningi og atlungum. Þriðji og
þygg, að biblí. Þer á að meta
eftir þriðji þingi sem manntegund
var á þegar þer gerdu, en til-
sínta þer ríðni, sem fræðleiti
og neqríði í þrotaðri skilningi.

Það er hátti, segi ég, ef
unglingarnir reita eftir þriðji á
þriðji, sem þer þrjú þrjú við
þemninguna af þriðji þer lóttu
skili við lærdómum í þeim
þingum sem þeim var eiginlegur,
eða réttara sagt skilningur.

Eg vil að bómur þriðji
þer til að lesa og svara út úr;
ég vil þriðji þer, sem gegnir
skilningi en skilningi þriðji

in bibl. sérstaklega sítari partinum,
um starf þjófanna með stuttum
og skjónum leiddarvísi fyrir barnin.

Í 3. gr. stendur:

"Seyna má kristindómsfræðsla í
faraskóli og fóstur skóli, og
fræðslunefnd eða skólanefnd telur
það heyrilegt."

Skólar skulu slíkt verða
heyrilegt?

Já - og rithomandi sönnar -
þráttur telur börnin til sín í
nóttira mánuði fyrir þeim,
eða full vísra fóst fyrir þeim
að þann ríki mögilegrar kristi-
legvar fræðsla á annan hátt.

En og gef þessu stótt gott brátt.
Þráttur hefur þingad til þess
á höndi kristinfræðslu í
undernum sínum: þ.e., yfirtegt
börnin um þennan áttu í bibl. sög.
og kvæði, og fyrir þess þess börnin

gengið til spurninga 2-3 vetur
fyrir þeim. Þess þess þess
vernd þess með tilliti til þess
í kvæði, bibl., skrift og reitningi.

En þá er spurning um það,
hvort börnin hefi verið þess að
þá möguleg þess í kristilegum
fræðslu þess þess kvæði, svo
mikla þess að þess gott þess
á þess lífsstarf og lífsstólum sína.

Nei - þess þess þess þess
eru allvinda þess, að börnin þess
að vera þess undir þess -
þess þess, en þess þess
eru, og þess þess að vera þess
míttum og góðum áhrifum af þess.

Þess þess þess þess
að börnin þess þess og þess þess
þess þess þess þess að vera
þess þess í þess, heldur en að
þess þess og þess þess
er stótt vel gert.

Lantvænt þunnvaxinn
veitast stytur sem hér segir:

1. Til farkenulu, ^{spinn.} medal annars, og
kennarinn þefir auk fæðis og
þjónustu minsta kosti 6 Kr. Kamp,
þyngri ritu hverja. Er stytur-
vinnu ákveðinn með tilliti til tala
þeirra barna á skólaskóli, er
notid hafa eþfirlit, og þengdar
eþfir litostmann.

2. Til farastóla: To kennarinn sé
ráðinn af fræðsluþud með
skriflegum samningi, og þafi, auk
fæðis, húsroðis og þjónustu að minsta-
kosti 6 Kr. Kamp þyngri hverja
ritu, er hann kemur. To arn
leggja hnd sama og rid þyngri þululid

3. Til fasts heimagöngu skóla: To aðal-
kennari þafi 18 Kr. á ritu og
anna kennari 12 Kr. og kenni 4-5
skundir á dag.

4. Til fasts heimavistar skóla, þafi —

kennarinn auk húsroðis ljós og
bita að minsta kosti 25 Kr. laun
þyngri hverja ritu, en að þri skagi
minni laun sem þorinn eru þarri
þó ekki minni en 18 Kr.

þaf er samþingilegt, að lands-
þjónstyturinn veitist þri aðeins að
kennslunni sé hagam þefir þengdar
og þyngri mynd er yþirþjörn —
fræðslumála þefir samþingit.

Mér vindist svo, sem hér liggja
þyngingarn mittil þynging þyngri:
þ. e. hvaða leid eigi að þava
í þessan spri. Eþfir þunnvaxinn
vridast mér þar vera þjörar:

a - Eþfirlit þemla.

b - Farkenula.

c - Fast heimagöngu skóli.

d - Fast heimavistar skóli.

Hvern þunnan þostinn menn
helst fatta er þyngum atvikum
undirþingit. En eg þafi samþinging

2. Með tilliti til gagnsemi þesslegrar,
þá er og í engum efa um það, að
fastur skóli yndi heppilegru, og
af þessum ástæðum:

a - Þanna fræðslan fengi meiri
festu þegar skólinn þomir eygu.

b - Það yndi hægna að aþla þessum
ummi allra nauðsynlegra
áhalda, en þann er þennan
lífsnauðsyn.

c - Bóttara yndi að glæða félagsanda
og eþla félagsorku og þenna
börnunum að vinna samant,
þessu þvert annað og elska og
vinna þvert annað.

d - Það yndi hægna að ná þessum
þessum þessum sem þess
mentandi skóli að hafa til að
þessu að: Að fræða og þess
nemendur, og hafa áhrif
á þessum og þessum þessum.
En til þessa iðheimtis þess, að

þessu þessu að þessu eiginleika
nemendanna - en til þess þess
oft langan tíma - og síðan að hafa
áhrif á þá.

Það er, að þessu þessu
þessu þessu að þessu nemend-
unum að þessu þessu þessu
þessu þessu, og að þessu þessu
þessu þessu þessu þessu þessu.

En fastur þessum þessum
þessu þessum þessu og þessu
en þessum þessum þessum. Þann
þessu að þessu þessu þessu
þessu þessu þessu þessu.

Þessum þessum þessu þessu þessu
og þessu, þessu þessu og þessu þessu.

Þessum þessu þessu þessu þessu
í þessum þessu, og þessu þessu
þessum af þessu þessu þessu þessu.

Þessu þessu, að þessu þessu þessu
á þessu þessu þessu þessu þessu
þessu þessu þessu þessu þessu.

þrúoka; eigi þar sína djúru
eign. —

Stólinn er þá sem bjarta — í
andlegum skilningi —. Og þú
heilbrigðara sem þetta bjarta er,
þú hallara blóð rennur frá þú
í greinum tunganna útem líttamann
og til bjartans aftur.

Steingr. Stefánsson

Er ég blind

Þú þú þú, Viljinn!

Þú spyr: „Er ástir blind“?
Ég skal leyfa mér að svara
þessu, þú og þú, að enginn
viti það betur en ég sjálf,

hvert og er blind áda stú. —

Þú — Blind er ég stú, og
þú aldrei verið þú.

Þú og blind, þú veri ég
stú þú og stú síð, og veri þú
þú stú áda stú þú.

Én þú þú, Vilji þú þú!
Vilji þú vita hvern og er, þú skal
ég segja þú þú.

Ég er systir þú þú, og
þú þú þú þú þú þú þú.
Ég er og þú þú þú, þú þú þú
þú; þú að þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú.

„Þú, þú og þú þú.“

Ég er þú þú, sem þú þú
stú þú þú á þú (þú þú),
áda á þú þú, og þú þú
þú þú á þú þú.

Ég og þú þú á þú, og þú
alla, í þú þú þú þú þú þú.

minni, sem alheimsalgjörmin hefir
gefir mér frá upptífi veraldar.

Þessum veldisgjörta minnum
sveifla eg í óhefandi mörngar áttin.
En þuenn þann lífsþátt, er eg
slæ með þónum, skápa eg
fagnar myndis í lífring þona
minna. En allt sem mér er,
vannar, þá aft erisí allt til fult.

Þetta kemur fram í þessum
myndum, en þátt eit veldur þátt
hér.

Ég er áttjándarást:

Alheimsalgjörmin hefir þútt: Áttland
og fódurland skal hafa þessar
myndir.

En þá slæ eg á strengi ein-
staklinganna þess þáttast af
nattlífringdinni, og segja eins og
Gunnar fódur:

"Hér vil eg una alla mína
daga."

Þá er þjóttin (mannþýttin).
Gud gaf þeim mynd sína.
Hann hefir mér að slá á tilfíringa-
strengi þessra.

Þess elskast og una þess áttin,
og þona í þess landi, sem þuenn
erisí þess erisí þess reginná.

En þetta kallid þútt manna
áttjándarást.

Þal þess þess þess erisí
landi og þess. En þil þess er
eg geti notid min þess þess
mér áttjándarást.

Þess áttjándarást (Endursíningin)
sem heldur við elskunni. Áttin
eigisleitinn, s. s. að una þess
þess, sem var og er, en þess, sem
þess að venna er er algerlega
þess.

Ég er þess þess átt.

Þess segja að eg sé þess
þess þess. En þess er þess þess

misskilningur. þar gef og aðins
tilfingur til að veita eftirlit
karls og þorrs þvort á endu.

þen og gylli mottum hlut,
lifandi eða dandam svo að í
gegnum þess gullkorn sjáist svo
í milt-er svo.

Heldur kemur þar fjálsmedid
sem innang vera á og þessi átt:

þ. e. að veita um töþannuðin
með gullum ^{þeirra} ~~þeirra~~ og þorrum

Ástir

— " — "
Þvingar:

1. Hvar þarf til þess að
vera nýtt bændi.
2. Félagsskipunin.

Þetta ágrif af þunadar-
sögu Þara.

þad ágrif sögnumar, sem þessi
veit þar yfir, er aðins til að
sjáa hvernig ástandid var, en
þer á eftir veitur vott um
hvernig þad var þott.

Þer skulum þer gera skellan
saman þur á ástandinu vid
eyr þaf og endur þessa tímabils.

Þott er að fullgilda þad að
þad er ávita veit þagur þenda
er einmitt í þannuðin í
þyrim þessa tímabils. Þer í
lot 18. aldar eru þannir
álitur eru með mestu þi-
mómum heimsins.

Þer þetta þessi sögu orðid
alt í einu.

Allar breytingar eiga sögur sem
sjna, þennig þor smá þokast
áfram og koma að notum.

Fyrsta fjórðungur aldarinnar eru
framfara breytingar mest
undir binnngur undir öðrum
áttum. En allt sem get var kafi
öllu beinlínis þagþaðislega fjóring.

Laggjöfurni var min breytt,
og sleppt að þri ad anta fjelsi.

Belni verkferri þengdur með
mentuninni öftri 1800. En þá
þykt er smær lördu ad nota
verkferin til fullnustu undir
verklegar framfari i jändrott
og þinnad yfir höfud.

Fleiri jurta eru roktadar.
Vartaflur og röfur koma þá
til sögunnar. Nýpöskeran verður
meiri af japudönu landi og áður.

Þótti hluta 19. aldar er farið
ad leggja meiri áund á.

hisdjóna rokt. Etti áðinn ad
fjölga brenningu, heldur einu
ad hann gefi sem mestan ánd.

En þótt ad afundinnar yru,
þá fór það öftri ritidönu fram-
leidanda hvað mikið getot þeir þer.

1180 komu fyrst nýjöldunbrin
til sögunnar. En þann áttu
mestan þótt i þri ad anta
framleiddu nýjöldun og koma
þeim afundum i hött verð. Og
þá fór jändyrningu ad borga sig
betur en áður.

Þur gangu þeir ritin á undan
með framfari á meðan ójöfnuðer-
inn var á verð afundanna, en
þetta japradist með antunum
félagsverk, og minn enn það þeir
fátökari sem japuel ganga á
undan i jändrottinni.

Fromb.

Þegar prinsessan vaknaði
í Nidurdag þyð

"Komdu hingað lítil vinur
minn og fátu mjó hækjuna mína,
kallandi kaptein Hart til drengsins,
en hann færrneitadi.

Froken Wood, sem stjelt í þessu orjari,
sjá vit, sá strax hvað um var að vera,
en þess þó að þekkja kapteininn.
"Fátu mjó hækjuna", sagði hún og
drengurinn hlýddi.

"Gjörð þjer svo vel, ljúf - - -"
þun skansaði allt í einu og varð ná-
bleik, hendur hennar skulpu ákæft
þegar hún stjelti honum hækjuna.

"Kaptein Hart, jeg hafði enga hug-
mynd um, að það væri þjer."
Hann hafði tekið við hækjunni af
henni og stóð nú upp til að heilsa

henni, með þeirri tilbúning að
þetta væri verja en hinn tilbústi
dandi.

"Það var ávent að sjá yður þjer" og
með meðum yfirnáttúrulegu áreynslu,
náði hann þjó valdi yfir sjálfum
sjer, að rödd hans var alveg róleg. Þegar
hann beitti við: "Þjer erud náttúrulega
ein í skemmti þörinni til India."

"Þá, þabbi stjelt, að jeg hefði gott
þaf sjóferðinni, jeg hef ekki verið vel
þrisk í velur. Og þjer, herra kaptein
hvert allt þjer?"

Til Porto Rico. En þarna sjer jeg þjuna
móðir yðar, jeg vildi þeginn heilsa henni.
Það var svo auðsatt hvað stjelti yfir svip
og mábróm hans, þegar þri Wood kom
til þeirra, að stjelt drög sig strax í hlje.
Kaptein Hart, vissi þó ekki, að hún stjelti
sjer niður í kæturna sína, hesti dyrun.

um og ljót engan eja sig í fleiri líma.
Hark var sá eini, sem eptirfylgjandi
daga. engu líbraun gjörði líb að vera
nalicgur fróken Good. Hinn var sá
fellt umkringgd líp sjóliðs þoringja,
og var engu líkara en heppit, sem hinn
vafði um sig vuri galdrað, það var ein-
legt einhver, sem aleit að þyrfti að laga
það. — Nelly fjöldi sjóinn ágætlega,
og þegar þar þegar á hvelðin söfn-
utust saman á þilfarinu, varð hinn
fljótlega, áv þess sjálf að vilja það,
miðpunkturinn í samkvæminu.

Þetta hvelð þann hinn að kaptein Hark
horfti á hana, og þegar hinn um leið
enjeri sjer að honum sá hinn í augna-
ráði hans djúpa, heita þrá. Hinn gekk
líb hans. Það var verið að leika á hljóð-
feri hugar, gimmandi vals. "Jeg wildi
eika að við getum dansað saman

eins og áður", sagði hinn alið lega.

"Jeg dansaði við yður í hugarinu,
dansaði apstur okkar síðasta vals.

Það er all lítill, en jeg hef svo marg-
av inndelar endurminningar, sem
jeg skal lífa í, þá annars svo dauðu
fram líð, sem liggur fyrir mjóer."

Ródd hann vor róleg og vinngjarn leg.

"Viljið þjer ekki selja yður ögn líja mjóer?
Þau löluðu saman það, sem eptir
var ^{af hvelðinu} hvelðinu, áv þess þegar að valgarð
Austurkerið", en þau undu þó beði
alveg undrandi þegar borklukkan
kalladi þau ritur.

Eptir þetta hvelð voru þau eit-
hvad saman á hverjum degi, en
nú vor það á enda. Síðasta daginn
morguninn eptir áttu þau að stílgja í
St. Juan - hverski; margir af þorþeg
unum voru veikir, hinir voru allir

salmum, þar sem leikur vor á hljóðfari.

"Hjer er svo breitt og fullt af fólki; haldið þjer að það sjá af þess fyrir yður upp á þilfarinu." sagði Hárb. Kelly vildi þjeru koma út í hveina loftit, og þau fylgdust að upp.

"Það er ein kenninglegt að nokkur skuli þrekar þjóra að vera miðri í þessu mollu lofti, en þjer upp í hveina loftinu", sagði hún. "Lól-seglt skylur þjer vindinum, en miðri vinnu dælitit." "Já alveg matulega mikið til þess að aðrir komi ekki upp á þilfarit. Með yður er öðru máli að gegna þjer end dælitit sjóhelja", sagði hann.

"Mjer þykir annað að þjer allit ekki lengra en til St. Juan."

"Jeg þakka Guði þjer að þjer þjekk að verða yður samþerða, þessa stutta leit."

Sannast að segja myndi þjer alveri af þjálsum vilja þafa gjört tilbaur med að metu yður apkur, en þjer þjer mið samt að þessa þafa verit hamingju-samir dagar, og þjer þafit verit mjög gótt við mig þröken Kelly."

Það var löng þjeru.

"Munir þjer síasta samtal þrekar áður en þjer þjeru" spurti hún með skjálfi andi röddu.

"Það er þerra að minnast ekki á það mið."

En sá dagur mun koma að maður, sem er himnar sofandi prinsessu verður, verur hann, en það mun ekki verða þarlama áminni."

"Þannig megi þjer ekki þala, — svo ókunnuglega og kalt", hvíslati hún. Í sama augnabliki las hún apkur heita þerá, í djúpu, raunalegu augunum hans. Hún drög andann djúpt eins og þjeru

byrði veri hjelt af hjarta hennar. Nú
vissi hún hvað hún átti og vildi gjöra.
Hún stóð upp sóto hækju hans og setti
hana svo langt burt að hann gat ekki
orði henni.

"Hvað á þella að sjáta," hópsaði hann undrandi.
Hún skalf autsjarlega þegar hún sellið
apstur við hlutina á honum.

"Ég þarf að segja yður dælitid, kaptein Hart,
og ég vildi vera viss um að þjer hlýpuð
ekki frá mig á meðan!" Hún talaði hlegt
og með miklum ervitismunum.

"Ég er vökrud. Þegar ég las í blöðunum
um óhamingju ytar þann þegalt í einu
að þj hafði unnað yður frá því fyrsta.

Ég vonaði að þegar þjer kemu frá ^{líb} Bandar-
ríkjanna, kemuð þjer til min og leyfðuð
mig að bera með yður sorgina yfir tapi ytar
og því að verða að yfirgefa hennu, og — — —

"Segið ekki meira Kellý! Það er ekkar ytar og

hinn ástúðlega hlutlekning og meðaunkeun,
sem þer yður líb að lala þannig við; en þj
vil ekki þjer allt í veröldinni þera mig
göfuglyndi ytar í nýk. Guð blessi yður Kellý!
og gjöri yður þarselar. Engin önnur kona
mun nokkun einni átlask seti ytar í hjarta
minu. Þer látum okkur nú þera niður
líb hins fólksins."

Hann reyndi að ná hækjunni, en hún var
of langt frá og Kellý broski. "Þá, þj vissi að
þjer mynduð reyna að hlata þjá frá mig!"
Og svo — með því að þeita öllum sinum
viljakrafti, því hún var af vöðrunni svo
þvennleg, sem nokkun skilka getur verið —
— lagti hún höfuð sitt upp að æl hans.

Kaptein Hart hópsaði beint fram fyrir sig,
en greip nú bátum höndum um stölbrikuuna.
"Kellý! getið þjer ekki skilið, að þj hlýki að
vera þá meyti óþakki, ef þj notaði mig þad,
sem híd góða hjarta ytar þer yður líb að framþjota

í þessu augnabliki. Það hefur verið hvettað loka-
mark og áskilið munn að gjöra yður að konu
minni; en þess megið ekki byndað far-
lana aumingja. Jeg blessa yður — jeg elska
yður — en, Kelly — í gudsbenum, takið þess
höfuðit af æl minni."

En þess að svara lagði hún höfuðit þjettara
í æl hans.

"Jeg hef stíð vitad að þess voruð góður, og góf-
ugur og hugrakkur", hvíslati hún eftir litla
þögn; "en mi þegar jeg hef sjáð hvernig þess
hafit getad yfirgefið stöðu yðar og allt, sem
yður hefir þótt venskap og naust í, — og þó æfin-
lega verid svo rólegur, áskillegur, góður og gjóð
hugandi — þrátt fyrir hín þungu forlög yðar —
er jeg þúsundsinnum stoltari af að vera
konan yðar." Hann dróg andann þungt, og
Kelly sa með ámeðju að hendur hans urðu fast-
knútar saman. Það heyrðist þó álatið.

"Kelly, þess verid að standa upp", flýtti Horð

sjá að segja.

"Nei jeg vil ekki", svaradi hún með lágrí-
röddu, og í sama augnabliki var hr. Grafes-
einn af skemmtiferðar fjelögnum kominn
til þeirra.

"En bókinn komumst minnst — ó, fyrir-
gefið!" — og hann brokta yður í baki eins
og spaengiskúlu hefti verid kastad fyrir
þetur honum.

"Nei, jeg held ekki, að bókinn komumst yður
sjá þess", svaradi Kelly með sinni blidustu,
rólegustu rödd.

Grafes hvarf. Hart haldi andlitið í hönd-
um sjá og andvarpaði.

"Hann (de) er mestli slidurskarl; hann segir
lweyju mannsbarni um bord frá því, sem
hann hefur sjá, so njer finnst gjestora
þess þess að verda fyrir til að kala við
þabba. Finnst þess það ekki?"

Þessi þabba og mömmu þess verid um

sig, og þegar þau vita að þú er farsæl eru þau ávægt.

"Hvennig get þú bundið þig - unga fagra stúlka - mig?"

Þóðð hans skalp. Hann henti sig upp eptir mætti, en þú fannst honum, þú llyfti að heyrast þinn ákasta hjartslátt hans.

"Þú ert að taka á öllu mínu hugrekki þú að leggja höfuð mitt hjá," sagði

Kelly, "en þegar þú ert búin að þvi, leið mig fyrst vel. Þú hjólt svo að þú mundir hjálpa mig yfir það sem eptir var, en þú gjörir mig það samvoklega staki svo hjólt."

Hún llyfti höfðinu ögn, og hann sá, að augu hennar voru full af tárnum.

Þú beystja, sorg og þrá hinnar sidustu mánaða hvarf alveg af sál hans, þegar hann drög hana að egi og kytti hana.

Þóðð

Þáðning á heilabrotum í H. S. S. S.

Fyrst þóðð þú því þjórnarinn á bátum yfir um ana, svo kom annar þeirra til baka og sótti þriðja þjórnarinn. Þóðð þá allir þjórnarinn á ötrum árbakkanum en herraþennirinn á þinum.

Nú kom einn þjórnarinn aftur með bátinn og þóðð þá því herraþennirinn yfir um, vor þá aðeins eptir að þlylja einn herraþennirinn og einn þjórn yfir ana, þóðð þá einn herraþennirinn og einn þjórnarinn að setja þá, þóðð síðan báðir herraþennirinn á bátum til baka og létu síðan þann einn þjórnarinn sem þá var samþengdur á umvar og því selylja þína þjórnarinn yfir um. Þóðð því þjórnarinn aldrei því á að framkvæma þú illa á þóðð sítt.

Fiskerhóð kemur fyrir
Mikeli bæur —
Hrólfstæðis —
Þorleifsstæðis —
Hóskuldastæðis — *þann 1 mai* fyrir 2 mai
Hönu - Akris -
Minnu - Akris -
Silladalur -
Tágli -
Fidivelli -
Pólheimur -
Alfstaðakot -
Lypsalis -
Fidivelli.

